

това и Апостоль Павель говори: *Молж вы прочее, братіе, съ милосърдіе то Божіе, да прѣдставите тѣлеса та ваши жъртвѣ живѣ, святѣ, и благоугоднѣ на Бога, (и тогава ще бжде) разумно ваше то Богослуженіе.* (Рим. гл. 12. ст. 1).

Тука Апостоль тѣ говори за укротяваніе то на плѣтскы тѣ страсти, кое то быва най много съсъ постѣ, и това умъртвеніе на плѣть тѣ наричя словесно служеніе.

Четвърта полза отъ святой тѣ постѣ е, че чрѣзь него умилостивляваме Бога. Така сынове тѣ Израилеви, като ся постихѣ умилостивихѣ Бога, и възсприяхѣ славнѣ побѣдж. [1 цар. гл. 7. ст. 6].

Пята полза отъ святой тѣ постѣ е за служваніе и испросваніе отъ Бога добрини временны и вѣчны. Така Ачна жена та Елканова съсъ постѣ е испросила отъ Бога сынъ тѣ си Самуила. За това говори святой Амвросій: *чрево, дума, праздно отъ ястіе, быде испълнено съсъ сынъ.* Така Давидъ съсъ постѣ ся изнуряваше, за да испроси отъ Бога животъ на болящый тѣ свой сынъ. [2. цар. гл. 12. ст. 16]. Така Сарра съсъ постѣ быде избавена отъ бѣсове тѣ, за да бждѣтъ истинны думы тѣ Христовы: *Сей родъ ничимже исходитъ, токмо молитвою и постотъ* (Товіи гл. 3). Нѣ най много тая полза отъ святой тѣ постѣ, сирѣчь заслужваніе то и испросваніе то отъ Бога добрини врѣменны и вѣчны, е явна отъ думы тѣ Христовы: *Нѣ ты кога то постишь, помажи глазѣ тѣ си, и лице то си омый, за да*